

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. év január hó 14. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszély okozó testi sértés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 4.B.35/2009/54. számú ítéletét **helybenhagyja azzal, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekmény jogszabályi felhívása helyesen Btk. 170. § (1) bekezdés és (6) bekezdés I. fordulata.**

A vádlott a másodfokú eljárásban felmerült 8.230 (nyolcezer-kettőszázharminc) Ft bűnügyi költséget köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2009. június 12. napján kelt 4.B.35/2009/54. számú ítéletével a vádlott bűnösségét testi sértés bűntettének kísérletében [Btk. 170.§ (1) bekezdése és (5) bekezdés I. fordulata] állapította meg és ezért őt 1 év 10 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elrendelte a Budai Központi Kerületi Bíróság 5.B.XI.758/2005/19. számú ítéletével kiszabott 8 hónap börtönbüntetés és a Ceglédi Városi Bíróság 8.B.408/2005/38. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását.

Az első fokú ítélet rendelkezett még az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, az elkövetés eszközének elkobzásáról, a további lefoglalt dolgok megsemmisítéséről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az ítélet ellen az első fokú tárgyaláson eljáró ügyész a büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, a vádlott és védő a jogorvoslati nyilatkozat megtételére fenntartott három napos határidőben perorvoslatot nem terjesztett elő.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség** a BF.494/2009/1. számú átiratában az első fokú bíróság által, részben a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállást, a vádlott bűnösségének megállapítását megalapozottnak tartotta, és egyetértett a cselekmény jogi minősítésével is. Az ügyészi fellebbezést fenntartva a fő- és mellékbüntetés súlyosítását indítványozta, mert álláspontja szerint az első fokú bíróság által kiszabott büntetés nem szolgálja megfelelően a büntetési célokat. Az ítélet járulékos rendelkezései közül a vérgyanús szennyeződések és a DNS minta megsemmisítése helyett azoknak az iratok közötti kezelését indítványozta.

Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője perbeszédében a nyilvános ülésen az írásbeli indítványában foglaltaknak megfelelően fenntartotta a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést, az indítványban foglaltakat csak annyiban módosította, hogy az időközben bekövetkezett jogszabályváltozás miatt a vérszennyeződés és a DNS-minta vonatkozásában az első fokú ítéletben írt rendelkezés a helyes.

A **védő perbeszédében** a nyilvános ülésen kifejtette, hogy nem jelentett be fellebbezést az első fokú ítélet ellen, mert az a vádlott beismerő vallomásának megfelelően állapította meg a történeti tényállást. A cselekmény előzményeiről szólva kiemelte azt, hogy néhány nappal előbb a sértett bántalmazta a vádlottat, aki ezért nem tett ellene feljelentést, és a cselekményre is csak azért került sor, mert tanú¹. behozta a sodrófát és a vádlott kezébe adta. A védő az ügyészi indítvány elutasítását és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta, mert álláspontja szerint a vádlottnak a felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtásának elrendelése miatt így is indokolatlanul hosszú tartamú szabadságvesztést kell letölteni.

A vádlott a nyilvános ülésen nem jelent meg, de a Be. 362.§ (3) bekezdése alapján a távollétében a nyilvános ülés megtartható volt, mert meghallgatása nem volt szükséges és a fellebbezés elbírálható volt a jelenléte nélkül is.

Az ügyészi fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi fellebbezés folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság alaposan és a kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást. Annak során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, megfelelően teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét, az ismeretlen helyen tartózkodó tanúk vallomását a törvényi feltételek maradéktalan betartásával tette a tárgyalás anyagává. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el. Az első fokú ítélet indokolása mindenre kiterjedő, logikus és nem ellentétes az iratok tartalmával sem.

Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel foglalkozott a vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomásával, amely azonban nem volt az eljárás minden szakában következetes. A nyomozás során első vallomásában először nem ismerte el a cselekmény elkövetését, majd a kihallgatás későbbi részében beismerte azt, hogy a sértettet pusztá kézzel majd a sodrófával is testszerte bántalmazta, többek között a fejét és a kezét is megütötte. Második nyomozati kihallgatása során és a Budai Központi Kerületi Bíróságon, illetve a Fővárosi Bíróságon tett vallomásában ismét elismerte az eszközös és a kézzel történő bántalmazást, de itt már arra hivatkozott, hogy ennek előzménye az volt, hogy a sértett megütötte őt.

A Fővárosi Bíróság okszerűen megindokolta azt is, hogy miért nem fogadta el a vádlott módosított vallomását, és az azzal egybehangzó tanú2. által tett vallomást, amelyek a vádlott cselekvőségének súlyát akarták enyhíteni.

Az ismeretlen helyen tartózkodó sértett és tanú3. tanú nyomozati vallomásában, tanú4., tanú5., tanú6., tanú7. és tanú8. vallomásukban a történeti tényállás lényegét illetően egyezően nyilatkoztak a vádlotti beismerő vallomással és előadásukat alátámasztotta az orvosszakértői vélemény - amely ugyan nem volt mentes a belső ellentmondásoktól, de az ügy lényegi kérdéseiben a vádlott elfogadott vallomásával lényegében egybehangzó megállításokat tett - továbbá a felsorolt vallomásokat erősítik az eljárásban értékelt egyéb bizonyítékok is.

A Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás - amelyet fellebbezés nem támadott - mentes a Be. 352.§ (1) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, minden vonatkozásban megalapozott, tartalmazza a szükséges tényeket. Az első fokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének is, így az általa megállapított tényállás irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Az ekként megállapított tényállásból a Fővárosi Bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

Ugyanakkor az első fokú bíróság a bűncselekményt nem a Be. 258.§ (2) bekezdése d/ pontjában foglaltaknak megfelelően nevezte meg ítélete rendelkező részében, ezt a Fővárosi Ítéltábla helyesbítette és a jogszabályi felhívást a 2009. február 1. napján hatályba lépett jogszabályváltozás - amelyet az első fokú bíróság is felhívott - szerint a Btk. 170.§ (1) bekezdése és a (6) bekezdés első fordulata szerint pontosította.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen sorolta fel.

További enyhítő körülményként kell értékelni a vádlott eshetőleges szándékát.

A súlyosító körülmények közül az ítéltábla mellőzi a többszörös bántalmazást.

A Fővárosi Bíróság által alkalmazott joghátrány arányban áll a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával és az egyéb bűnösségi körülményekkel - még azok kiegészítése után is - ezért a kiszabott fő- és mellékbüntetés súlyosítása nem indokolt, mert az első fokú bíróság által az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott büntetés elégséges a büntetési célok eléréséhez.

Az ítélet tábla nem értett egyet a védő által kifejtettek közül azzal a megállapítással, hogy a felfüggesztett szabadságvesztéseket, amelyek végrehajtását az első fokú ítélet elrendelte, figyelembe kellene venni a jelen ügyben a büntetés kiszabása során. Ezek a rendelkezések arra utalnak, hogy a vádlottat a vele szemben fennálló többlet fenyegetés sem tartotta vissza újabb bűncselekmény elkövetésétől, és az ehhez kapcsolódó büntetéskiszabási rendelkezés - a felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtásának elrendelése - nem az újabb bűncselekmény elkövetéséhez, hanem a korábban elkövetett bűncselekmények miatt kiszabott büntetéshez kapcsolódnak.

Az ítélet járulékos rendelkezései ugyancsak törvényesek.

A Fővárosi Ítélet tábla egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselőjének perbeszédében kifejtettekkel, amely szerint a vérszenyveződések és a DNS-minta megsemmisítése indokolt, ugyanis a 2009. augusztus 13. napjától a 2009. LXXIII. törvény 22.§-ával módosított Be. 155.§ (9) bekezdése értelmében a lefoglalt dolgok további őrzésére a jelen ügyben már nincs szükség.

A Fővárosi Ítélet tábla ezért a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről való rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2010. évi január hó 14. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.
Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rédei Géza s.k.

előadó bíró

Dr. Hildenbrand

bíró

A Fővárosi Bíróság 4.B.35/2009/54. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 2.Bf.189/2009/5. számú végzése folytán 2010. január 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2010. év január hó 14. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő